

Carl Michael Bellman, Salme nr. 1

Dansk tekst Palle Thilo

Musik Henrik Bøggild
2019

Sopran

Alt

Tenor

Bas

En Män - ni - ska som al - drig skad - de Sitt sam-wet med et en - da

En Män - ni - ska som al - drig skad - de Sitt sam-wet med et en - da

En Män - ni - ska som al - drig skad - de Sitt sam-wet med et en - da

En Män - ni - ska som al - drig skad - de Sitt sam-wet med et en - da

4

brott, Som lär - de wäl och gjor - de godt, Och mer end tu-send Sjä - lar

brott, Som lär - de wäl och gjor - de godt, Och mer end tu-send Sjä - lar

brott, Som lär - de wäl och gjor - de godt, Och mer end tu-send Sjä - lar

brott, Som lär - de wäl och gjor - de godt, Och mer end tu-send Sjä - lar

8

glad - de, War gif - mild, ro - lig, from och god: Blef just för det han lyd - de

glad - de, War gif - mild, ro - lig, from och god: Blef just för det han lyd - de

glad - de, War gif - mild, ro - lig, from och god: Blef just för det han lyd - de

glad - de, War gif - mild, ro - lig, from och god: Blef just för det han lyd - de

La-gen, För-rådd, be-lju-gen, hädd och sla-gen; Ja, dömd, at mi-sta lif och blod.

La - gen, För - rådd, be-lju-gen, hädd och sla-gen; Ja, dömd, at mi-sta lif och blod.

La-gen, För - rådd, be-lju-gen, hädd och sla-gen; Ja, dömd, at mi-sta lif och blod.

La - gen, För - rådd, be-lju-gen, hädd och sla-gen; Ja, dömd, at mi-sta lif och blod.

2) Ack, oerhörd! Men hör än mera,
 Hvad undrans-wärd och hög Person,
 Han ägde Landskab, Folk och Thron,
 I trenne Riken at regera,
 Och likwäl Sjelf helt huswill war;
 Så fattig på all jordisk lycka,
 At man ottroligt det skul tycka,
 Han dock mång tusend hulptit har.

3) Än större under! sen han warit
 Båd' Herde, Läkar', Kung och Präst:
 Sen han til sig hwart hjärta fäst,
 Som kraften af hans nåd ärfarit:
 Sen Änglar, Folk och Sjelfwer GUD,
 Hans namn för hela werlden hedrat,
 Han helt oskyldigt sig förnedrat,
 Och lydt de sämstra trälars bud.

4) Med sundt förstånd och ädelt sinne,
 Godwilligt, som et menlöst Lamm
 Gick han til slakte-bänken fram;
 När har man hört i manna-minne
 En Konung och en Konungs Ätt
 För undersåtens upror plikta?
 Här måste wert och hjärta swikta;
 Ack Himmel! är det mänsko-rätt?

5) Men än vår undran högre blifwer;
 Ty Denna HERREN Sjelf war GUD;
 En Himla-Drott I mänsko-skrud,
 Och han, som all Natur uplifwer,
 Ger bårt sit lif för dödsens barn;
 Si! Kungars Kung för slafwar blöder:
 Si! HERREN köper dem til bröder,
 Som lekat i Hans fiends garn.

6) Si här Messias! Dyre Hjälte,
 Vår matta målning af din dygd!
 Til Himlens pris og jordens skygd,
 Mod mörksens Här du spänte bälte
 Det ingen ännu vågat har;
 Ack! Stora GUD! hwad kärleks under,
 At ensam du på nogra stunder
 All mänsko-slägtets plågor bar!

7) At gripas, dömmas och handteras
 På så omänskligt sätt och wis,
 Med piskor, törnen, spjut och ris,
 Och som en mark i stoft marteras,
 War intet mot Ditt själa-qwal,
 Då Du af GUD sags öfwer gifwen,
 Och på din räkning war uppskrifwen
 All werldsens skuld förutan tal.

8) Kom, usla stoft! at häpnand skåda
 Er egen Skapar's enda son,
 I blod, i kamp, i spot och hån;
 Men segrand' dock på afgrund råda.
 Gif Frälsar'n graf i Edra bröst,
 Uphög Dess låf i glädje-toner:
 Nog fins än Själur millioner
 Som känna ej Israels Tröst.